

Det skal i denne forbindelse fremføres, at jo større og bedre styrker der fra dansk side allerede i fredstid kan planlægges indsat i det fælles dansk-tyske forsvar af Slesvig-Holsten, i desto større omfang vil danske interesser i dette samarbejde kunne tilgodeses. Med færre danske enheder følger en faldende dansk indflydelse på planlægningen og gennemførelsen af det vitale forsvar af den jyske halvø.

En forøgelse af felthæren i Jylland med 1 brigadegruppe ville muliggøre indsættelse af en efter forholdene rimelig styrke på 3 brigadegrupper til støtte for kampen i Slesvig-Holsten, samtidig med at man ville råde over en relativt slagkraftig styrke (1 brigadegruppe) i Jylland, som i forbindelse med lokalforsvaret skulle kunne sikre egentligt jysk område mod evt. bag fronten indsatte større fjendtlige luftbårne eller søbårne styrker.

Angående Bornholm bemærkes, at der efter mobilisering vil være øgede muligheder for i længere tid at løse de under pkt. 2 anførte opgaver.

Det stationære luftværns virkemuligheder vil være som under pkt. 2 anført.

Som konklusion kan udledes, at nok besidder felthæren evne til at imødegå et af ret betydelige fjendtlige styrker iværksat angreb, men den situation vil let kunne opstå, at angrebet får en sådan vægt, at kun mindre dele af territoriet vil kunne bevares og endda muligvis kun for en kortere tid. Væsentligt bedre muligheder for en heldig gennemførelse af forsvaret ville tilvejebringes, hvis der i hver landsdel rådedes over 4 i stedet for 3 brigadegrupper.

4. Det vil af det ovenfor fremførte fremgå, at hærkommandoen må ønske såvel

dækningsstyrken som mobiliseringsstyrken forøget i et vist omfang for at opnå forbedrede muligheder for en heldig gennemførelse af landforsvaret. Det spørgsmål melder sig herefter, om det måtte anses for ønskeligt inden for den nu foreslåede budgetramme at foretage en forøgelse af den ene af de to komponenter (dækningsstyrke eller mobiliseringsstyrke) på den andens bekostning.

Hærkommandoen tillægger imidlertid eksistensen af slagkraftige dækningsstyrker afgørende betydning og vil ikke kunne gå ind for en reduktion af den foreslåede dækningsstyrke til fordel for mobiliseringsstyrken.

Ved vurderingen af den anden mulighed, at øge dækningsstyrken på mobiliseringsstyrkens bekostning, må det tages i betragtning, at selv en så relativt beskedent forøgelse af dækningsstyrken, som 1 panserinfanteribataljonsgruppe udgør, vil nødvendiggøre nedlæggelse af henimod halvdelen af de ubemandede reserveenheder (felt- og lokalforsvarsenheder).

Henset til reserveenhedernes betydning efter en heldigt eller blot delvis gennemført mobilisering vil hærkommandoen ikke kunne gå ind for den voldsomme beskæring af mobiliseringsstyrken, som opstilling af yderligere en bataljonsgruppe i dækningsstyrken ville medføre.

Det er således hærkommandoens opfattelse, at det omhandlede styrkegrundlag indeholder en passende balance mellem dæknings- og mobiliseringsstyrker, idet hærkommandoen dog må tage forbehold for mindre justeringer, som kan følge med et studium af detaljer i forbindelse med ordningens gennemførelse.

Viggo Hjalff.